

C-330/24. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2024. május 6.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Nejvyšší správní soud (Cseh Köztársaság)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. április 25.

Felperes:

Celní jednatelství Zelinka s. r. o.

Alperes:

Generální ředitelství cel

VÉGZÉS

A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Cseh Köztársaság) [omissis] a **Celní jednatelství Zelinka s. r. o.** [omissis] [felperes] és a **Generální ředitelství cel** [omissis] [alperes] között, az alperes által 2022. november 21-én hozott határozat [omissis] ellen benyújtott kereset tárgyában folyamatban lévő, a felperesnek a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság) 2023. július 13-i ítéletével [ügyszám: 10 Af 2/2023–57] szemben benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján folyó eljárásban

a következőképpen határozott:

I. A bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést **terjeszti** az Európai Unió Bírósága elé:

Úgy kell-e értelmezni az Uniós Vámcodekx létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 116. cikkének (7) bekezdésében szereplő „tévedésből” kifejezést, hogy a vámtartozás csak abban az esetben válik ismét érvényessé, ha a visszafizetésre a vámhatóság nem szándékos magatartása miatt került sor, vagy e rendelkezés értelmében

vett tévedésnek tekinthető-e az is, ha a vámhatóság tévesen vizsgálja meg az áru tarifális besorolását?

[omissis]

Indokolás

I. A tényállás

[1] A Celní jednatelství Zelinka s. r. o. (a továbbiakban: felperes) forgalomba hozatal céljából AXIS S20xx elektronikai termékeket (a továbbiakban: áruk) importál az Európai Unióba. A felperes a termékeket eredetileg a KN 8521 90 00 90 vámnómenklatúra-kód alá sorolta be, amelyre 8,7%-os vámtételt kell alkalmazni. A Celní úřad pro hlavní město Prahu (Prága főváros vámhivatala) ezt követően a bejelentett vámnómenklatúra-kódnak megfelelő, 1 541 018 CZK összegű vámot állapított meg a felperessel szemben.

[2] A felperes ezt követően a Celní úřad pro hlavní město Prahu (Prága főváros vámhivatala) kérelmezte a szóban forgó áruk tarifális besorolásának a Kombinált Nómenklatúra 8517 62 00 00 vámtarifaszámára történő megváltoztatását, amelyre 0%-os vámtételt kell alkalmazni. A vám visszafizetése iránti kérelem is e kérelem részét képezte. A felperes a kérelméhez csatolta a Závaznou informaci o sazebním zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj (az olomouci regionális vámhivatal kötelező érvényű tarifális felvilágosítása) [omissis], amely szerint ugyanazokat az árukat egy másik jogalany által benyújtott kérelem elbírálása során a 8517 62 00 00 vámtarifaszám alá sorolták be. A Celní úřad pro hlavní město Prahu (Prága főváros vámhivatala) helyt adott a felperes kérelmének és visszafizette a megfelelő CZK összegű vámot.

[3] 2021. június 8-án a Celní úřad pro Jihomoravský kraj (Dél-Morvaország régió vámhivatala) megvizsgálta a felperesnél az átengedett árukat annak érdekében, hogy ellenőrizze a vámáru-nyilatkozatokban bejelentett áruk tarifális besorolását. E vizsgálat lefolytatását követően arra a következtetésre jutott, hogy az árukat helyesen a 8521 90 00 90 vámtarifaszám alá kellett volna besorolni, amely alá azokat eredetileg besorolták. Ennek megfelelően utólagos vámmegállapító határozatokkal a felperest összesen 1 541 018 CZK összegű vám megfizetésére kötelezte. A felperes ezen utólagos vámmegállapító határozatokkal szemben fellebbezést nyújtott be a Generální ředitelství celhez (vámügyi főigazgatóság, Cseh Köztársaság), amely helyt adott e fellebbezésnek, határozatának indokolásában pedig előadta, hogy a helyzet azáltal orvosolható, hogy az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban Vámkódex) 116. cikke (7) bekezdésének megfelelően a vámtartozás ismét érvényessé válik, amely rendelkezés abban az esetben, ha a vámok visszafizetésére vagy elengedésére tévedésből került sor, lehetővé teszi, hogy a vámtartozás ismét érvényessé váljon.

[4] Ezt követően a Celní úřad pro hlavní město Prahu (Prága főváros vámhivatala) 2022. március 17-én hozott kilenc határozattal úgy döntött, hogy a

vám tartozást összesen 1 541 018 CZK összegben ismét érvényessé teszi, mivel elismerte, hogy a jelen ügyben a vám visszafizetésére a vámhatóság tévedése miatt került sor, mivel a felperes áruit tévesen a 8517 62 00 00 vámnómenklatúra-kód alá sorolta, amelyre 0%-os vámtételt kell alkalmazni. A felperes e határozatok ellen fellebbezést nyújtott be a Generální ředitelství celhez (vámügyi főigazgatóság), amely 2022. november 21-i határozatával elutasította a fellebbezést, és helyben hagyta a Celní úřad pro hlavní město Prahu (Prága főváros vámhivatala) határozatát.

[5] A felperes ez ellen a Generální ředitelství cel (vámügyi főigazgatóság) által hozott határozat ellen keresetet indított a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) előtt, amely e keresetet elutasította. A városi bíróság megállapította, hogy a Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdése alkalmazható a szóban forgó esetben, mivel az a vámhatóságok által hozott határozatok érdemi hibáira vonatkozik. A Vámkódex egyes nyelvi változatai az „error” (angol), illetve az „errore” (spanyol) kifejezést használják, amely a jogi nyelvezetben inkább „hibát”, mint „tévedést” jelent. E rendelkezés cseh fordítása összekeveri a tágabb, azaz a „jogosulatlanul”, tehát a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen kifejezést a szűkebb „tévedésből”, azaz egyáltalán nem szándékosan elkövetett kifejezéssel. A városi bíróság szerint a Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdése tehát olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben a vámtartozást jogosulatlanul fizették vissza, ahogyan arra a jelen ügyben sor került.

[6] A felperes a városi bíróság ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Nejvyšší správní soudhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság). A felperes a felülvizsgálati kérelemében előadja, hogy a Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdésében használt „tévedésből” kifejezés nem azokra az esetekre vonatkozik, amikor a vámot jogosulatlanul fizették vissza, hanem csak azokra, amikor azt tévedésből fizették vissza. E rendelkezés célja az olyan helyzetek megelőzése, amelyekben a vámok visszafizetése vagy elengedése a vámhatóság nem szándékos magatartásának eredménye, nem pedig olyan helyzetek orvoslása, amelyekben a vámhatóság tévesen állapította meg az adott ügy szempontjából releváns tényeket. A Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdését megszorítóan kell értelmezni. Ha e rendelkezés alkalmazásának egyetlen korlátozása a Vámkódex 103. cikke szerinti hároméves elévülési idő jelentené, akkor minden egyes alkalommal, amikor vám visszafizetésére kerülne sor, az érintett félnek több évet kellene várnia, mielőtt biztos lehetne abban, hogy nem kell újra megfizetnie a visszafizetett vámot.

[7] A felülvizsgálati kérelemre válaszul a Generální ředitelství cel (vámügyi főigazgatóság) megállapította, hogy a Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdését a szó szerinti értelmezéstől eltérő módszerekkel is értelmezni kell, és ezért az a jelen ügyre is vonatkozik, amelyben a vámok visszafizetése abból a téves vizsgálatból következik, amelyet a vámhatóság az áruknak a vámnómenklatúra meghatározott kódja alá történő besorolása során folytatott le.

II. Az alkalmazandó uniós jog

[8] A Vámkódex cseh változata 116. cikkének (7) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

Ha a vámhatóságok a visszafizetést vagy elengedést tévedésből [„omylem”] adták meg, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a 103. cikk értelmében még nem évült el. Ilyen esetekben az (5) bekezdés [helyesen: (6) bekezdés] második albekezdése szerint fizetendő kamat visszatérítendő.

[9] A (7) bekezdés a vám visszafizetését és elengedését szabályozó (1) bekezdéshez kapcsolódik, amely a következőképpen szól:

Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét a következő okok bármelyike esetén vissza kell fizetni vagy el kell engedni:

- a) a behozatali vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összege;*
- b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;*
- c) az illetékes hatóságok hibája;*
- d) méltányosság.*

Ha a behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették és a vonatkozó vám-árunyilatkozatot a 174. cikknek megfelelően érvénytelenítik, ezt az összeget vissza kell fizetni.

[10] A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 450/2008/EK rendelet) 79. cikkének (5) bekezdése értelmében, amely a jelen ügyben alkalmazandó Vámkódex elfogadását megelőzően volt hatályban, a következő szabályt kellett alkalmazni: *Ha az illetékes hatóság a visszafizetést vagy elengedést tévedésből engedélyezte, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a 68. cikk értelmében még nem évült el.*

[11] A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 2913/92/EGK rendelet) 242. cikke azt a szabályt tartalmazta, hogy *ha tévesen engedték el a vámtartozást vagy fizették vissza a megfelelő vámösszeget, az eredeti tartozás ismét esedékes lesz. A 241. cikk értelmében kifizetett kamatokat vissza kell téríteni.*

III. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elemzése

[12] A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) arra a következtetésre jutott, hogy annak megítélése szempontjából, hogy a vámtartozást a vámhatóságok a felperes ügyében helyesen fizették-e vissza, lényeges, hogy a Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének cseh változatában használt „omyl” („tévedésből”) kifejezést hogyan kell értelmezni. A felek azonban nem értenek

egyét a kifejezés értelmezését illetően. A felperes úgy véli, hogy a vámtartozás e rendelkezés alapján történő visszaállítására csak akkor kerülhet sor, ha a vámok visszafizetése vagy elengedése a vámhatóság olyan magatartásának eredménye, amelyet nem akart megvalósítani. A Generální ředitelství cel (vámügyi főigazgatóság) és a városi bíróság szerint a vámtartozás akkor is ismét érvényessé válhat, ha a vámtartozást jogosulatlanul, azaz a vámhatóságok annak helytelen értékelésén alapuló hibája miatt fizették vissza vagy engedték el, hogy az áruk milyen vámnómenklatúra-kód alá kell tarifálsan besorolni. Ha a felperes álláspontja helytálló lenne, akkor a vámtartozása nem válhatna ismét érvényessé. Ha az alperes álláspontja helytálló lenne, a vámtartozás ismét érvényessé válhatna, feltéve, hogy további, különösen az elévüléssel kapcsolatos feltételek teljesülnek.

[13] Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) ítélkezési gyakorlata alapján a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) azt a következtetést vonta le, hogy a Vámkódex vagy az ugyanezt a kérdést szabályozó korábbi uniós jogi aktusok értelmében vett „tévedésből” kifejezés egyáltalán nincs meghatározva. Noha a Bíróság az „omyl” („tévedésből”) kifejezést egyes ítéletekben (cseh nyelvű változataiban) használta (például a 2005. október 20-i Overland Footware ítéletben, C-468/03; a 2006. október 5-i ASM Lithography ítéletben, C-100/05 vagy a 2010. július 15-i DSV Road ítéletben, C-234/09), azt nem közvetlenül a vámhatóságok intézkedéseivel, hanem az áru importőrének magatartásával kapcsolatban használta. A Bíróság azonban ezekben az ügyekben sem értelmezte közvetlenül ezt a kifejezést. Az illetékes hatóságok „tévedésből” végzett tevékenységének meghatározását nem tartalmazza a Bíróság adókkal vagy támogatásokkal kapcsolatos ügyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlata.

[14] A Bíróság ítélkezési gyakorlatában a hasonló kifejezések közül például a „helytelen vagy hiányos adatok” kifejezést úgy értelmezte, hogy az egyszerre vonatkozik tárgyi tévedésekre és hiányosságokra, valamint az alkalmazandó jog értelmezési hibáira (lásd: 2014. október 16-i VAEX Varkens- en Veehandel ítélet, C-387/13, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezt a kifejezést a Bíróság ítélkezési gyakorlatában néha összekeverik a „tévedés” fogalmával, amely nemcsak a tárgyi tévedésekre, hanem a nem szándékos mulasztásokra és minden olyan nyilatkozatra is kiterjed, amely nem tartott tiszteletben valamely vámjogi szabályt (lásd: 2020. július 16-i Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG ítélet, C-97/19, 54. pont). Ezen ítélkezési gyakorlat azonban szintén az áruk importőre, és nem a vámhatóságok által elkövetett hibára vonatkozott.

[15] A vámhatóságok tévedését illetően a Bíróság a 2007. október 18-i Agrover ítéletének (C-173/06) 32. pontjában megállapította, hogy az illetékes vámhatóságok által elkövetett hiba jellegét „a szóban forgó szabályozás összetettsége vagy éppen ellenkezőleg, annak kellőképpen egyszerű volta és azon idő alapján kell megítélni, amíg a hatóságok kitartottak a hibájuk mellett” (2007. október 3-i Biegi Nahrungsmittel és Commonfood kontra Bizottság ítélet, C-499/03 P, EBHT 2005., I-1751. o., 47. és 48. pont, valamint az ott hivatkozott

ítélkezési gyakorlat). Emellett a Bíróság a 2015. december 10-i Veloserviss ítéletében (C-427/14) hivatkozott a vámhatóságok hibájára, amelyben kimondta, hogy csak olyan hibák alapozzák meg a vám visszafizetésének mellőzéséhez fűződő jogot, amelyek az illetékes hatóságok tevőleges magatartására vezethetők vissza, és amelyeket a megfizetésért felelős személy nem észlelhetett. Ilyen esetben az importőr a vámhatóságok magatartásának helyessége tekintetében hivatkozhat jogos bizalomra és jóhiszeműségre. Ezen ítélet azonban a 2913/92 rendelet 220. cikke (2) bekezdése b) pontjának, nem pedig a 242. cikkének alkalmazására vonatkozott, amely a vámtartozás ismételt esedékessé válását szabályozta.

[16] A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ezért megállapította, hogy a Bíróság eddigi ítélkezési gyakorlata nem tudott választ adni arra a kérdésre, hogy hogyan kell értelmezni a Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdése értelmében vett „omyl” („tévedésből”) kifejezést. A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) hajlik arra, hogy elfogadja a Generální ředitelství cel (vámügyi főigazgatóság) és a városi bíróság azon álláspontját, miszerint a vámtartozás e rendelkezés alapján abban az esetben ismét érvényessé válik, ha a vámhatóság tévedése abban nyilvánul meg, hogy tévesen elemezte, hogy az adott árukat miként kell a vámnómenklátúra meghatározott kódja alá besorolni. Kétségtelenül ez történt a jelen ügyben, amelyben a Celní úřad pro hlavní město Prahu (Prága főváros vámhivatala) vámot fizetett vissza a felperes részére, azzal az indokkal, hogy a felperes áruit olyan helytelen nómenklátúra-kód alá sorolta be, amelyre nulla vámtételt kell alkalmazni, mégpedig a Závazné informace sazebního zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj (az olomouci regionális vámhivatal kötelező érvényű tarifális felvilágosítása) alapján, amely utóbb tévesnek bizonyult, és amely ellentétes az egyes áruk Kombinált Nómenklátúra szerinti besorolásáról szóló, 2021. április 22-i 2021/532/EU bizottsági végrehajtási rendelettel, amely az egész Unióban harmonizálja e konkrét áruk tarifális besorolását azáltal, hogy azokat a 8521 90 00 vámtarifaszám alá sorolja be, amelyre 8,7%-os vámtételt kell alkalmazni.

[17] A Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének a felperes által elfogadott értelmezése, amely szerint e cikk csak akkor alkalmazható, ha a vámhatóság a vámokat egyáltalán nem szándékosan fizette vissza, e cikk alkalmazhatóságának jelentős és indokolatlan korlátozását vezetné be. Ebben az esetben a vámhatóságok csak akkor tudnák a vámtartozást ismét érvényessé tenni, ha például nem szándékosan nem megfelelő személy számlájára fizették vissza a vámot, vagy nem megfelelő személy tekintetében hoztak a vám visszafizetéséről vagy elengedéséről határozatot. A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy véli, hogy az uniós jogalkotónak nem ez volt a szándéka. Noha a 450/2008 rendelet [cseh nyelvi változata], amelynek szabályozása megelőzte a hatályos Vámkódexet, annak feltételeként, hogy a vámtartozás ismét érvényessé váljon, szintén a vámhatóságok által a vámok visszafizetése vagy elengedése során elkövetett hibára hivatkozott, a 2913/92 rendelet 242. cikkének cseh nyelvi változatából, amely megelőzte a két fent

említett rendeletet, egyértelműen kitűnt, hogy annak feltétele, hogy a vámtartozás ismét érvényessé váljon, a vámok jogtalan, azaz jogosulatlan visszafizetése. Sem a vámkódexből, sem az e területet szabályozó egyéb uniós jogszabályokból nem derül ki, hogy az uniós jogalkotó az ismételt érvényessé válás feltételét a vámoknak a vámhatóságok nem szándékos magatartása alapján történő visszafizetésére vagy elengedésére kívánta volna korlátozni. A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ugyanis meg van győződve arról, hogy ha az uniós jogalkotó szigorítani akart volna e feltételen, akkor ezt meg is tette volna.

[18] Ezenfelül a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) megállapította, hogy a Vámkódex a 116. cikke (7) bekezdésének egyes nyelvi változataiban a vámtartozás ismételt érvényessé válását nem a vámhatóság nem szándékos hibájától teszi függővé, mint például a cseh [vagy lengyel] nyelvi változatban, hanem a tágabb értelmű cseh „mulasztás” fogalmához közelebb álló kifejezéseket használ. Ez a helyzet például a Vámkódex angol nyelvű változatában, amely az „error” kifejezést használja, amely a jogi nyelvzetben közelebb áll a cseh „mulasztás” vagy „hiba” kifejezéshez. A spanyol változat az „errore”, a portugál az „erradamente”, a szóban forgó rendelkezés francia nyelvű változata pedig az „ont accordé à tort” kifejezést használja. A rendelkezés német nyelvű változata az „unrecht” kifejezést használja, amely közelebb áll a cseh „nesprávně” („tévesen”) kifejezéshez, mint az „omyl” („tévedésből”) kifejezéshez. A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy véli, hogy ezekből a nyelvi változatokból egyértelműen kitűnik, hogy a Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének célja a vámtartozás ismételt érvényessé tétele olyan esetekben, amikor a vámhatóságok a vám visszatérítése során nem jogszerűen jártak el, azaz hibát követtek el, például amikor az árukat a vámnómenklatúra meghatározott kódja alá sorolták, ahogyan ez a jelen esetben történt.

[19] A Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének cseh nyelvi változata azonban nem az egyetlen, amely a „mulasztástól” vagy a „hibától” eltérő kifejezést használ. E rendelkezés szlovák nyelvi változata az „omylom” kifejezést használja, amely teljes mértékben megfelel a cseh kifejezésnek. E rendelkezés lengyel változata az „omyłkowo” („tévedésből”) kifejezést használja, míg a Vámkódex 116. cikkének (1) bekezdése a „błąd” („hiba”) eltérő kifejezését használja a vámhatóságok olyan mulasztásának megjelölésére, amely megalapozza a vámok visszafizetését vagy elengedését. Nem állapítható tehát meg, hogy csak a rendelkezés cseh nyelvű változata különbözne a többi nyelvi változattól.

[20] A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jogi aktusok összes nyelvi változata egyaránt hiteles, ezért a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) nem állapíthatta meg, hogy a Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének egyes nyelvi változatai ugyanazt a kifejezést használták, mint a 2913/92 rendelet 242. cikkében. A Bíróság a 1982. október 6-i Srl Cilfit ítéletben (C-283/81) már megállapította, hogy a „közösségi jogszabályokat több nyelven szövegezték meg, és hogy a különböző nyelvi változatok egyaránt hitelesek” (a Nejvyšší správní soud [legfelsőbb közigazgatási bíróság] fordítása). A 2007. április 19-i UAB Profisa ítéletének (C-63/06) 13. pontjában a Bíróság a következőképpen foglalta

össze ezt az ítélkezési gyakorlatot: „Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a közösségi irányelvek egységes alkalmazásának, és ebből következően egységes értelmezésének szükségessége kizárja azt, hogy egy rendelkezés szövegét kétség esetén egyik változatának alapulvételével elszigetelten vizsgálják, és éppen azt követeli meg, hogy a más hivatalos nyelveken elfogadott változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt (a 29/69. sz., Stauder kontra Ulm ügyben 1969. november 12-én hozott ítélet [EBHT 1969., 419. o.] 3. pontja, az 55/87. sz. Moksel-ügyben 1988. július 7-én hozott ítélet [EBHT 1988., 3845. o.] 15. pontja, és a C-296/95. sz., EMU Tabac és társai ügyben 1998. április 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1605. o.] 36. pontja).” Hasonlóképpen, a 2018. szeptember 13-i Česká pojišťovna, a. s. kontra WCZ ítélet (C-287/17) 24. pontjában a Bíróság a következőket állapította meg: „Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Európai Unió valamennyi nyelvén készült változat figyelembevételével (2018. június 6-i Tarragó da Silveira ítélet, C-250/17, EU:C:2018:398, 20. pont).”

[21] A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ezért nem tudta megállapítani, hogy a Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének különböző nyelvi változataiban használt kifejezések közül melyik a helyes, és hogy azon nyelvi változatok esetében, amelyek ebben a rendelkezésben az „omyl” („tévedésből”) kifejezést használják, nem csupán félrefordításról van-e szó. A Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) azt is megállapította, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatában még nem foglalkozott a Vámkódex 116. cikke (7) bekezdésének vagy a korábbi rendeletek e kérdést szabályozó cikkeinek jelentőségével. A Bíróság az „omyl” („tévedésből”) kifejezést sem értelmezte még. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az olyan nemzeti bíróságnak, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, a Nejvyšší správní soudnek (legfelsőbb közigazgatási bíróság) teljesítenie kell az uniós jog értelmezését érintő, előtte felmerült kérdésnek a Bíróság elé terjesztésére vonatkozó kötelezettségét, kivéve ha megállapítja, hogy e kérdés nem releváns, vagy a szóban forgó uniós jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy az uniós jog helyes értelmezése olyan nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár (lásd: a Bíróság 2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélete, C-561/19, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, különösen a Bíróság fentiekben említett Cilfit ítélete, C-283/81).

[22] A jelen ügyben a Vámkódex 116. cikkének (7) bekezdése értelmében vett „omyl” („tévedésből”) kifejezés értelmezése alapvető fontosságú, mivel a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) csak ennek alapján tudja majd megítélni, hogy a vámhatóságok jogszerűen állították-e vissza a vámtartozást. Következésképpen ez a kérdés nem tekinthető *acte éclairé*-nek, és – tekintettel egyértelműségének hiányára – *acte clair*-nek sem tekinthető.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM